

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر کپسول عصاره هیدروالکلی گیاه بومادران بر طول مدت زمان و شدت دیسمنوره اولیه

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره 20، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فرزانه ابراهیمی ورزنه - کارشناس ارشد مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

فاطمه ناهیدی - استادیار گروه مامایی و بهداشت باروری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

فراز مجاب - استاد گروه فارماکونوزی، مرکز تحقیقات علوم دارویی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

محمد امین پورحسینقلی - استادیار آمار زیستی، مرکز تحقیقات بیماری های گوارش و کبد، پژوهشکده بیماری های گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

زهرا پناهی - استادیار گروه زنان و مامایی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: دیسمنوره یکی از شایع ترین مشکلات ژنیکولوژیک زنان است. داروهای شیمیایی، گیاهی، طب سوزنی و فشاری و ماساژ درمانی انواع روش های درمانی دیسمنوره است. با توجه به تاثیر احتمالی بومادران بر دیسمنوره و فقدان مطالعات کافی در این زمینه، مطالعه حاضر با هدف بررسی تاثیر کپسول عصاره هیدروالکلی گیاه بومادران بر طول مدت زمان و شدت دیسمنوره اولیه زنان انجام شد. روش کار: این مطالعه کارآزمایی بالینی کنترل شده سه سوکور در سال ۹۵-۱۳۹۴ بر روی ۵۰ زن مراجعه کننده به مرکز درمانی ولیعصر وابسته به دانشگاه علوم پزشکی تهران انجام شد. افراد در دو گروه مداخله و کنترل قرار گرفتند. طی سه روز اول قاعدگی، گروه مداخله با ۱۵۰ میلی گرم کپسول بومادران هر ۸ ساعت و ۲۵۰ میلی گرم کپسول مفنایک اسید هر ۶ ساعت و گروه کنترل نیز با کپسول پلاسبوی بومادران و مفنایک اسید طی دو ماه متوالی درمان شدند. ابزار مطالعه پرسشنامه فردی و مقیاس دیداری درد (VAS) بود. شدت درد با استفاده از مقیاس دیداری شدت درد و مدت درد بر اساس روز (یک دوره قبل از شروع مطالعه و دو دوره مداخله) ارزیابی شد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS (نسخه ۲۲) و آزمون های آماری تی مستقل، من ویتنی، فیشر و فریدمن انجام شد. میزان p کمتر از ۰/۰۵ معنی دار در نظر گرفته شد. یافته ها: دو گروه قبل از مطالعه به لحاظ مدت و شدت درد یکسان بودند. طی دو دوره مداخله، مدت زمان و شدت درد در هر دو گروه به طور معنی داری کاهش یافت ($p < ۰/۰۵$)، ولی کاهش شدت درد به طور معنی دار در گروه مداخله بیشتر بود ($p < ۰/۰۱$) و کاهش مدت درد در دو گروه تفاوت معنی داری نداشت ($p > ۰/۰۵$).

کلمات کلیدی:

بومادران، دیسمنوره، مفنایک اسید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1727970>

